

Пише: Жељко Пантелић
петак, 06 септембар 2019 12:59

Једанаест година после једностраног акта Приштине, три кључне државе за међународно-правни статус Косова – Шпанија, Кина и Русија, су више него икада раније чврсте на позицији да не признају његову независност.

Питање Косова је практично решено пре 20 година, али ће с формалне тачке гледишта остати у лимбу до даљег. Штавише, са сигурношћу може да се каже да за наших живота Косово нећемо видети као чланицу УН-а и ЕУ. Формално-правно решавање питања Косова је Сизифов посао за који Београд нема никакву одговорност.

ЕУ нема интерес да се питање Косова формално-правно реши у догледно време, јер је оно савршена кочница и оправдање за спорост процеса приближавања држава Западног Балкана чланству у ЕУ

Једанаест година после једностраног акта Приштине, три кључне државе за међународно-правни статус Косова - Шпанија, Кина и Русија, су више него икада раније чврсте на позицији да не признају његову независност. У претходних десет година се догодио Крим, Донбас, Јужна Осетија, Хонг Конг, Синкјанг, Каталонија, а Кина и Русија су постале ривали, ако не и непријатељи, ЕУ и САД с којима не деле ниједан идеал због којих је бомбардована Србија и обезбеђена независност Косову. Другим речима, није проблем Приштине што је не признаје Београд, већ Мадрид, Пекинг и Москва.

С друге стране, ЕУ нема интерес да се питање Косова формално-правно реши у догледно време, јер је оно савршена кочница и оправдање за спорост процеса приближавања држава Западног Балкана чланству у ЕУ.

У Бриселу нико не мора да објасни како је могуће да после 10 година присуства Еулекса, највеће и најскупље мисије у историји ЕУ, Косово није достигло ниво уређене и правне државе да његови грађани имају могућност да путују без виза у државе ЕУ? Чак Молдавци, Украјинци и Грузијци путују без виза у земље ЕУ. На листи спољнополитичких приоритета САД Косова нема ни у траговима, поготово за актуелну администрацију Доналда Трампа која улази у предизборну годину. Треба имати бујну или покварену машту па веровати да је могућа нека врста Дејтона за Косово само зато што се Болтон сликао са Дачићем испред Беле куће.

Београдска и приштинска "политичка кухиња" шире тензије

Тензије и приче о ургентности решавања статуса Косова шире београдска и приштинска политичка кухиња. Председник Србије, Александар Вучић, Косовом замајава српску јавност да се не би бавила бројним скандалима који погађају његову владу и да се не би расправљало о неиспуњеним обећањима и свакодневним проблемима с којима се суочавају грађани Србије. Њему наруку иде и српска опозиција, чији је добар део уверен да може да руши Вучића на косовској причи.

Тачи, Харадинај и Веселји се крију иза приче о признавању да не би морали да објашњавају својим грађанима зашто је Косово после 20 година и даље 'црна рупа' у Европи

Тачи, Харадинај и Веселји се крију иза приче о признавању да не би морали да објашњавају својим грађанима зашто је Косово после 20 година и даље "црна рупа" у Европи. Толико велика да је народ на Косову једини на Старом континенту, поред Белоруса, Јермена и Руса, који не могу да путују слободно у државе Шенгенског споразума. Да не говоримо о економској ситуацији која би била алармантно драматична да није косоварских гастарбајтера и њихових девизних дознака.

Лидери Србије и "Косова" манипулишу на исти начин

Председник Србије и косоварски лидери готово на исти начин манипулишу са тобожњим притисцима из иностранства. Пажљивим проматрачима није промакло да се понавља увек исти сценарио: прво се шири страх, па се прети ратом уз пласирање прича о незапамћеним притисцима и последњим, ултимативним, роковима који истичу за "болни" компромис. А онда се све заврши тријумфалним бусањем у национална прса: "Србија никада неће признати Косово" и "Приштина од Београда очекује само признање". Прође мало времена, и како су наши људи познати по ефемерном памћењу, 'ајмо Јово наново.

Србија са признавањем Косова не би ништа добила, као и Приштина. Зар неко мисли да би Србија и Косово могли да играју фудбал? Наравно да не би било могуће, баш као што никоме не пада на памет, ни после 30 година од распада СССР-а, да дозволи да Турска и Јерменија или Азербејџан и Јерменија буду у истој квалификационој групи за Еуро или Мундијал или да се њихови тимови сретну у европским куповима.

Евентуално признање Београда не би променило став Кине, Русије и Шпаније

Кина, Русија и Шпанија (три најважније земље које не признају Косово, у смислу да су прве две сталне чланице Савета безбедности УН, а трећа ЕУ) не признају Косово због начина на који је оно стигло до независности, што ће рећи да признавање фактичког стања од стране Београда неће променити њихов став. Наравно, за Пекинг, Москву и Мадрид је комотнија позиција да Београд не признаје Косово, јер тако не морају да правдају своју позицију и откривају "болна" места.

Сви мотиви због којих је НАТО бомбардовао Србију и омогућио отцепљење Косова, апсолутно су неприхватљиви за Кину

Каква би Кина била претендент на улогу хегемона, ако би било која њена одлука зависила од Србије? Сви мотиви због којих је НАТО бомбардовао Србију и омогућио отцепљење Косова су апсолутно неприхватљиви за Кину. Интервенција НАТО-а се правда заштитом људских права националне мањине од државне репресије. Ако би Кина признала Косово, она би самим тим усвојила и оправдала мотиве НАТО интервенције и да су људска и мањинска права важнија од суверенитета и територијалног интегритета једне земље.

Ујгури и Тибетанци су изложени много већем и дужем кршењу људских и мањинских права него што су косовски Албанци трпели у Србији

На тај начин би аутоматски ауторизовала да сутра против ње буду предузете исте мере у покрајини Синкјанг или на Тибету, где живе националне мањине Ујгура (муслимани) и Тибетанци (будисти). Ујгури и Тибетанци су изложени много већем и дужем кршењу људских и мањинских права него што су косовски Албанци трпели у Србији. По истом аршину би на ред дошао и Хонг Конг, када дефинитивно пређе у руке Пекинга 2047. године, или Тајван, ако се једног дана завијори застава Народне Републике Кине у Тајпеју. Џонгнанхај је у очима Хонконжана и Тајванаца још више симбол тираније него што је Београд био у перцепцији косовских Албанаца.

Да ли је заиста реално очекивати да Русија призна Косово а да ЕУ и САД не признају њен суверенитет на Криму?

Колико би спољна политика Москве била кредибилна ако би став Србије о Косову мењао њену о позицију о признавању Косова? И да ли је заиста реално очекивати да Русија призна Косово а да ЕУ и САД не признају њен суверенитет на Криму? Зар неко верује да би Москва допустила, без проблема, да Београд доведе у питање њену политику залеђених конфликта коју је применила у Грузији, Молдавији, Азербејџану, Украјини?

Зар неко верује да би Москва допустила, без проблема, да Београд доведе у питање њену политику залеђених конфликта коју је применила у Грузији, Молдавији, Азербејџану, Украјини?

У Кремљу нису толико наивни да верују како би њихово признање Косова значило да би ЕУ и САД прихватиле чиненично стање да је Крим у Русији, и да би признали независност Јужне Осетије, Абхазије, Предњестровља, Донбаса. Чак, Русији не одговара ни да поменуте сепаратистичке области буду међународно признате јер би на тај начин изгубили најјачи адут у држању Молдавије, Грузије и Украјине у претсобљу чланства у НАТО-у.

С друге стране, интервенција НАТО-а против Србије и формално нерешен статус Косова дају много више маневарског простора за политику Москве према суседним земљама са руском мањином него дефинитивно разрешење косовског чвора.

Став Шпаније је принципијелан - промене граница су могуће само уз поштовање устава и закона матичне државе

Шта би се догодило са шпанском кохерентношћу о поштовању устава, ако би Мадрид прихватио да политичка одлука Београда "озакони" противуставно оцепљење Косова? Шпански став је принципијелан, промене граница су могуће само уз поштовање устава и закона матичне државе, што смо видели директно на примеру Црне Горе.

Шта би се догодило са шпанском кохерентношћу о поштовању устава, ако би Мадрид прихватио да политичка одлука Београда 'озакони' противуставно оцепљење Косова?

За Шпанце важи максима Валтазара Богишића: "Што се грбо роди, време не исправи". Уставност и законитост је једино ефикасно оружје које Мадрид има у борби за очување територијалног интегритета Шпаније. Да би Шпанија признала Косово потребно је да се догоди сценарио који је раван научној фантастици: Косово би морало да поништи своју једностарану декларацију независности, Србија би донела устав у коме би, као у случају Државне заједнице Србије и Црне Горе, била предвиђена могућност одржавања референдума на коме би грађани

Зар неко верује да би Москва без проблема допустила да Београд доведе у питање њену политику "

Пише: Жељко Пантелић
петак, 06 септембар 2019 12:59

Косова одлучили да ли желе да живе у независној држави или у оквиру Србије. Затим би било организовано референдумско изјашњавање и так тада би за Шпанце независност Косова била прихватљива.

Научна фантастика или замајавање, дође вам на исто, а време пролази...

([КосСев](#))